

คุณแม่หัวใจแกร่ง... สู้อีกลูกป่วยธาลัสซีเมีย พลิกวิกฤต คืนชีวิตให้ลูกน้อย

“ลูก” คือ สิ่งเติมเต็มความรัก ความอบอุ่นของครอบครัว รอยยิ้ม และความสดใส คือ พลังให้พ่อแม่ก้าวต่อไป แม้จะต้องฝ่าฟันกับอุปสรรคและปัญหามากมาย เพียงหวังให้ลูกมีชีวิตและมีอนาคตที่ดี แต่เมื่อทุกอย่างไม่เป็นดังความฝันที่ตั้งใจ เมื่อลูกน้อยเกิดมาพร้อมโรคร้าย อย่าง “โรคธาลัสซีเมีย” ที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ หัวใจของคนเป็นแม่ย่อมเจ็บปวดมากที่สุด แต่ด้วยความรักและความหวังที่ต้องการให้ลูกหายจากอาการเจ็บป่วย แม่ต้องสู้สุดชีวิต เพื่อให้ลูกมีชีวิตเหมือนเดิม

นางวารัชชญา อรรถอนุกุล คุณแม่หัวใจแกร่ง หนึ่งในผู้เข้าร่วมโครงการ “ห้องปลอดโรค ลูกปลอดภัย” เล่าว่า ตนกับสามีแต่งงานและอยากมีลูกมาก จนในที่สุดก็ตั้งครรภ์ลูกคนแรก พอไปเจาะน้ำคร่ำคุณแม่หมอบอกว่า ลูกในท้องมีภาวะเสี่ยงเป็นโรคธาลัสซีเมีย ต้องยุติการตั้งครรภ์ ซึ่งตอนนั้นเราก็เสียใจมาก แต่ในที่สุดก็ตั้งครรภ์ได้อีกครั้ง โดยไปเจาะน้ำคร่ำเหมือนเดิม และคุณแม่หมอบอกว่า ลูกคนนี้ไม่มีความเสี่ยงเป็นโรคธาลัสซีเมีย ตลอดการตั้งครรภ์คุณแม่ก็สุขภาพแข็งแรงดี จนถึงเวลาคลอด น้องเกิดมาสุขภาพแข็งแรง มีพัฒนาการเหมือนเด็กคนอื่น ๆ เราก็โล่งใจคิดว่าทุกอย่างคงผ่านไปด้วยดี

“แต่แล้วหัวใจคนเป็นพ่อแม่อย่างเราก็แตกสลาย เมื่อจู่ๆ น้องภาติณ อรรถอนุกุล หรือน้องคิณ มีอาการ ตัวซีด ป่วยบ่อย เหนื่อยง่าย ร่างกายไม่แข็งแรง ฟันผุ และที่สำคัญพัฒนาการทางร่างกายของน้องต่างจากเด็กวัยเดียวกันมาก คือ น้องจะตัวเล็ก เป็นเด็กซีโรด 3 วันดี 4 วันป่วย จึงตัดสินใจพาลูกไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลอย่างละเอียด ตอนนั้นเหมือนฟ้าผ่าลงกลางใจเราเลย คุณหมอบอกว่า น้องคิณป่วยเป็นโรคธาลัสซีเมีย ซึ่งน้องจะอยู่กับเราได้แค่ 10 ขวบ เท่านั้น ตอนได้ฟังคุณแม่อธิบายถึงอาการของลูก ยอมรับว่าช็อคมาก เพราะตอนท้องเราก็ตรวจอย่างละเอียด มีเอกสารทางการแพทย์ยืนยันว่าลูกเราปกติ”

คุณแม่สุดแกร่ง เล่าต่อว่า เมื่อทราบข่าวลูกป่วยเป็นโรคที่ไม่สามารถรักษาได้ ทางครอบครัวได้ปรึกษากับคุณแม่หมอลงแนวทางรักษา ซึ่งคุณแม่หมอบอกว่าต้องรักษาตามอาการ เพื่อรอการปลูกถ่ายสเต็มเซลล์ ตอนนั้นเรามีความหวังว่าลูกจะหาย ตัดสินใจลาออกจากงาน เพื่อมาดูแลลูก เพราะลูกต้องเดินทางไปเต็มเลือดที่โรงพยาบาลทุกๆ 2 สัปดาห์ เราต้องเดินทางจากพะเยาไปเชียงใหม่ เลือดที่ใช้ต้องเป็นเลือดพิเศษซึ่งหายากมาก ค่าใช้จ่ายในการรักษาตอนนั้นถือว่าแพงมาก แต่ต้องอดทนเพื่อลูก ต้องแบกภาระหนี้สิน เอาทรัพย์สินที่มีอยู่ไปจำนอง เพื่อนำเงินมาใช้ในการรักษาลูก ระหว่างการรักษาน้องต้องเข้าไอซียูหลายครั้ง มันเป็นความรู้สึกเจ็บปวดทรมานมาก ที่เราไม่สามารถช่วยลูกได้ รักษาอยู่ 2 ปี จนคุณย่าของน้องนั่งดูทีวีรายการหนึ่ง พบโครงการ “ห้องปลอดโรค ลูกปลอดภัย” ของศูนย์ชูพีเรีย เอ.อาร์.ที. เป็นโครงการช่วยลดความเสี่ยงการมีบุตรไม่ให้เป็นโรคทางพันธุกรรม เพื่อให้เด็กที่เกิดมาปลอดโรค ซึ่งต้อง

บอกว่าครอบครัวเราโชคดีมากที่ได้มาเจอโครงการนี้ โดยทางศูนย์ฯ ได้ใช้เทคโนโลยีในการคัดกรองตัวอ่อนและจับคู่เนื้อเยื่อที่ตรงกัน เพื่อให้คุณแม่ให้กำเนิดบุตรอีกหนึ่งคน แล้วนำเซลล์ต้นกำเนิดจากบุตรคนน้องนำไปปลูกถ่ายรักษาบุตรคนพี่ได้ เพราะเด็กที่เกิดมาได้ผ่านกระบวนการตรวจคัดกรองโรคธาลัสซีเมีย และผ่านกระบวนการตรวจความเข้ากันของเนื้อเยื่อมาแล้ว ทำให้ครอบครัวเราไม่ต้องสูญเสียน้องภาคินไป และยังสามารถรักษาโรคธาลัสซีเมียได้หายขาดด้วย

ด้าน แพทย์หญิงวิภา ครุทสวัสดิ์ ผู้อำนวยการแพทย์และสูตินารีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ด้านเวชศาสตร์การเจริญพันธุ์การมีบุตรยาก ศูนย์ชูชีพีเรีย เอ.อาร์.ที กล่าวว่า ธาลัสซีเมีย (Thalassemia) คือโรคโลหิตจางชนิดหนึ่งที่ถอดทางพันธุกรรมจากพ่อแม่ที่เป็นพาหะหรือเป็นโรคไปสู่อีก ทำให้เกิดความผิดปกติในการสร้างโปรตีนสำคัญในเม็ดเลือดแดง นำไปสู่ภาวะโลหิตจางหรือภาวะซีด ปัจจุบันพบว่า คนไทยเป็นพาหะของโรคนี้สูงถึง 30% และพบเด็กป่วยเป็นโรคธาลัสซีเมียที่ต้องได้รับการรักษาโดยการถ่ายเลือดสูงถึงปีละ 10,000 คน สำหรับการรักษาให้หายขาดนั้นสามารถทำได้โดยการปลูกถ่ายไขกระดูกด้วยสเต็มเซลล์ที่ปลอดโรคและมีเนื้อเยื่อที่เข้ากันได้เท่านั้น ซึ่งโอกาสที่จะหาผู้บริจาคสเต็มเซลล์ที่ไม่ใช่พี่น้องกันแต่มีเนื้อเยื่อที่เข้ากันได้มีเพียงประมาณ 1:30,000 ดังนั้นการใช้เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ร่วมกับการตรวจคัดกรองความผิดปกติทางพันธุกรรมและการตรวจความเข้ากันได้ของเนื้อเยื่อในตัวอ่อน จึงมีประโยชน์อย่างยิ่งในการเพิ่มโอกาสสำเร็จในการรักษาโรคธาลัสซีเมียให้หายขาดได้

“น้องคิน-ภาคิน อรรถอนุกุล” หนูน้อยวัย 8 ปี ที่ผ่านภาวะวิกฤตกับโรคธาลัสซีเมียมาหลายต่อหลายครั้งจนหายขาด เล่าปิดท้ายว่า ตอนที่น้องคินไม่สบาย แม่ต้องเหนื่อยมาก ต้องนั่งรถจากพะเยามากรุงเทพฯ บ่อยๆ บ้างครั้งผมก็ต้องเข้าไอซียู ผมกลัวมาก มันเจ็บปวดเหมือนจะตาย ตอนที่อยู่ในห้องไอซียู “ผมเคยถามพยาบาลว่า ผมจะได้เจอหน้าแม่อีกมั๊ย” เพราะตอนนั้นผมมองไม่เห็นอะไรเลย เห็นแต่แสงสีส้มๆ ได้ยินเสียงแม่ แต่ผมมองไม่เห็นหน้าแม่ ผมกลัวมากๆ ครับ แต่ตอนนี้ผมหายแล้ว สามารถไปโรงเรียน ไปเล่นกับเพื่อนๆ ไม่ต้องเจ็บอีกแล้วครับ ผมขอขอบคุณ คุณหมอและเจ้าหน้าที่ทุกคนของศูนย์ชูชีพีเรียฯ ที่ช่วยผมและครอบครัวครับ

###

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ : ที่ปรึกษาด้านประชาสัมพันธ์

บริษัทซีเคิร์ท คอมมูนิเคชั่นส์ จำกัด : จิรสุดา จิตรากรณ์ 064 301 2555